

Amfiteo

setmanari

d'actualitats

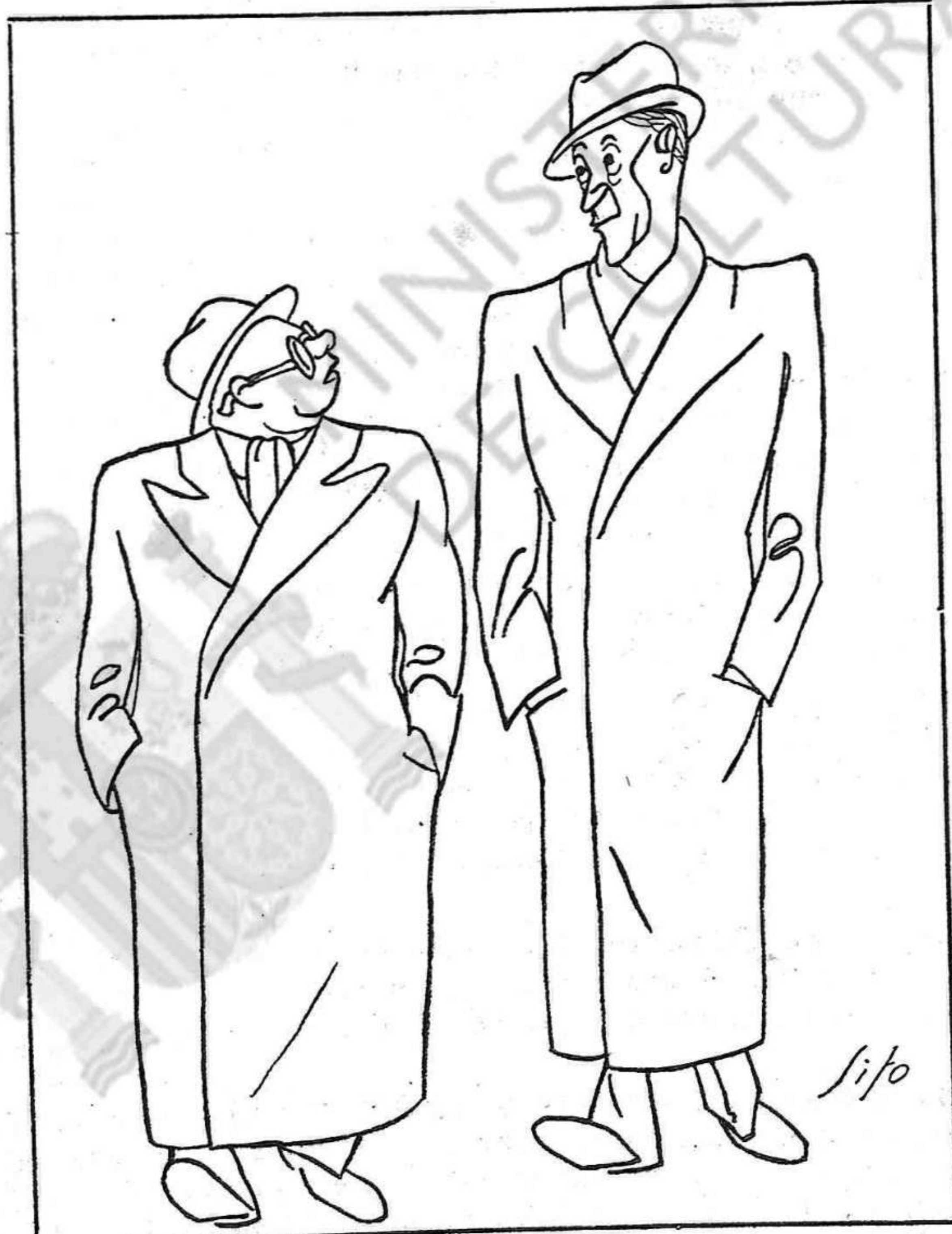
Gironins:
Santaló deixarà l'Alcaldia abans de quinze dies.
Entre Palol, Tordera, Rahola i Cerezo, a qui escolliríeu?

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 2'50 trimestre

20 cèntims

Els enterraments civils

El Governador civil de Girona ha ordenat l'enterrament civil d'un capellà.
(D'uns rumors)

—Diuen que l'Ametlla ha ordenat l'enterrament civil d'un capellà.
—Home! CAP-ALLÀ potser sí, però aquí no!

Com a catalans i com a ciutadans d'una República democràtica protestem enèrgicament de la inspecció i investigació social que a la conca minera de Sùria ve a fer una comissió de diputats nomenada per.... l'Ateneo de Madrid! Això és qüestió de les autoritats i de ningú més!

EDITORIAL

A TOTS

«Reflex», plenament incorporat a la vida pública des de fa ja cert temps, està travessant una profunda crisi econòmica que els seus homes intenten superar per damunt de tot.

L'únic remei que hi ha per solucionar aquesta crisi produïda per la manca de publicitat que senten avui totes les publicacions catalanes de vida independent, és el remei clàssic que poden utilitzar tots els periòdics d'índole local o comarcal: la campanya personalista, cega, baixa i poc honorable orientada en contra d'homes políticament caiguts i en quines despulles tothom s'hi veu en cor de fer-hi llenya.

«Reflex», prenguent aquesta orientació en les seves pàgines i donant també un caire més sensacionalista a les seves campanyes, augmentaria la ja crescuda venda pública del setmanari, venda aquesta que traduïnt-se en un augment de tiratge avui ja important, representaria per els homes que el fan uns ingressos més crescuts que els actuals que en cap cas, des de fa sis mesos, han assolit a cobrir les despeses d'edició.

«Reflex» no vol mercadejar a costa de tres o quatre casos de política espectacular, no vol tampoc transformar-se en un energumen pilós i gesticulant que com a únic blanc de les seves sagetes hi tingui la vida privada (inclòs a això es podria arribar!) dels homes que tothom considera caiguts; «Reflex» aspira a més!, vol ésser l'òrgan de la ciutadania íntegra i del liberalisme pur d'una capital de vint-i-cinc mil habitants. «Reflex» vol col·laborar en l'obra de reconstrucció ciutadana, pensa en edificar una consciència liberal dins l'espiritualitat política gironina; vol, també, posar a cada individu—sigui del partit polític que sigui—a l'altura que li correspongui. Rés d'estúpides persecucions personals, rés d'adul·lació ridícula envers ningú, molta serietat en les informacions que rés tenen que veure amb els articles satírics que podem publicar.

«Reflex» aspira a que li reconeguin públicament la solvència moral a què es creu creditor i reclama, per la seva part, la responsabilitat inherent a l'aspiració a ésser la veu d'un sector d'opinió gironina; aspira a ésser la veu del liberalisme, de l'esperit democràtic i de l'ànima purament republicana i catalanista de la nostra ciutat.

«Reflex» però, per dur a cap l'obra de depuració ciutadana que precisa per a Girona, té de tenir l'apoi moral i material dels homes catalanistes, liberals, demòcrates i republicans d'aquesta ciutat.

Tota publicació seriosa, d'un caràcter ciutadà i polític intens i *independent*, necessita dels mitjans necessaris per viure. «Reflex» que vol ésser aquesta publicació i que posa tot el seu esforç per ésser-ho, necessita que els homes generosos siguin l'apoi on s'han de posar les primeres pedres que calen per bastir la columna sòlida que consolidi per llarg temps la vida del *primer periòdic gironí independent* que—qui sap!—si la crida que fem troba ressó, podria convertir-se—rés hi ha impossible— en el *primer diari gironí independent*.

Per lograr això, per començar l'edificació de la seva obra desinteressada, «Reflex» posa en circulació *cent títols* d'un valor nominal de *deu pessetes* cada un. *Cent títols* que si es logren col·locar asseguraran per llarg temps la vida del nostre setmanari i farà possible que els homes que el fan continuïn la difícil tasca que 'han imposat.

UNA VERGONYA CIUTADANA

Els molins de ciment continuen funcionant

Sr. Santaló!!

Els molins de ciment d'aquell senyor milionari de què tantes vegades hem parlat, continuen funcionant a causa de la lenitat de les autoritats. Per tal d'acabar amb un problema tan vergonyós per la ciutat, els veïns del carrer Pau Casals que viuen prop de la fàbrica de ciment deurien negar-se a pagar l'impost d'inquilinat fins que la fàbrica fos retirada d'aquell lloc. El senyor Pérez té milions més que suficients per donar satisfacció a les necessitats de Girona. El persistir en aquest estat de coses significaria quelcom poc agradable pels homes que ocupen els càrrecs d'autoritat a la nostra ciutat.

El senyor Santaló que tant i tant combaté les fàbriques de ciment, quan era solament el *súbdit Santaló* té avui ocasió per mostrar-se *ciutadà-alcalde*. Si no fa lo que li demana el poble de Girona paleserà ésser tant impotent com ho foren els Bassols i Bartrina i demés *compinches* i que la República continua amparant als que protegí la monarquia, als que intentaren burlar la llei de dissolució de certa ordre religiosa i als que amb els seus milions befen els sentiments de dignitat ciutadana del poble de Girona,

Santaló: Sigueu l'alcalde dels Gironins! No feu el joc del senyor milionari i treballeu per tal de que aquella preciositat arquitectònica del carrer del Molí desaparegui.

El Sr. Bonmatí, de la Lliga que en una passada sessió municipal combaté l'existència d'aquella fàbrica; ell que és veí d'aquell carrer i que sap el què significa aquella casa ruïnosa..... Perquè ha cessat en la seva campanya?.... Es que ja no recorda que ell mateix fou qui digué que s'havia d'afrontar «cara a cara»?

El què no trobi enlloc referent a Ortopèdia i Perfumeria, demani-ho a l'

Institut d'Ortopèdia

Ciudadans, 4

GIRONA

Calçats Malaret Girona

La secularització del cementiri

Una lletra de l'advocat i diputat a Corts, Albert de Quintana de León.

Senyor Miquel de Palol, Alcalde accidental de Girona.

Estimat amic: he examinat els antecedents relatius al Cementiri i, a reserva d'ampliar en un dictamen els fonaments de la meua opinió, puc establir-la així:

a) *El Cementiri de Girona, pertany en condomini al Municipi i als que actualment ostenten la representació legal dels altres primitius fundadors. La participació en el condomini sembla ésser per terceres parts iguals. Deu considerar-se que es tracta d'un cementiri municipal. Deu aplicar-se-li el règimen establert en el primer paràgraf de l'article primer de la llei de secularització.*

b) *L'Ajuntament de Sant Daniel no té absolutament cap jurisdicció sobre els cementiris de Vilarroja i Pont Major, ni la llei secularitzadora li concedeix l'exercici de cap dret sobre els mateixos.*

c) *Que s'ha ajustat en absolut a la llei de 30 de Gener passat, el procedir de l'Alcalde de Girona en fer-se càrrec de la guarda, administració, conservació i règimen d'enterraments del cementiri i en fer desaparèixer la separació existent entre els recintes confessional i laic.*

Queda a disposició de l'Ajuntament per a tot el necessari el feu afectíssim amic.

A. de Quintana

Ciutat, 29 de Febrer de 1932.

Aquesta lletra es llegí el dijous passat a la sessió de l'Ajuntament i a la que el Sr. Bonmatí, de la minoria regionalista, no li reconegué cap valor.

REPORTATGES DE REFLEX

El cap dels sense feina ens diu...

No el coneixíem. Un treballador en atur forçós, ens indicà qui era el seu cap i ens assenyalà el lloc on el podríem trobar. Ja hi som. Al bell mig d'una reunió de joves, al voltant d'unes taules de cafè de l'Exprés Bar, hi havia un home sentat, prim, cabells endarrera, ondulats, que feia ús de la paraula. L'escoltem. Sabem com pensa. Li diuen el senyor Freixes i ell s'anomena el president dels sense feina; els seus més íntims companys li diuen en De Valera (cap dels «sin-feiners»).

Salut company! fem al ser-nos presentat. «Qui són?. Què volen?. D'on veniu?» Tres preguntes llançades ràpidament damunt nostre. Ens presentem. Ens estreny la mà. Ens somriu. Elogia REFLEX. Ens admira. Llàstima que creiem amb el principi d'autoritat! Seríem els seus ídols pe-

riodístics. Ens aixequem. Entrem en un quarto que serveix per passar l'estona jugant i comencem la nostra tasca. Ací la teniu:

...?.

—No em parreu pas d'això. Estic indignat. Totes les autoritats es desenten de la seva obligació i fins Santaló, que semblava de llei, fa l'orni. El problema dels sense feina no el resoldrà ningú més que nosaltres.

Som al món i hem de viure. Necessitem feina, volem treball. Què pot demanar més un home en l'època en què vivim?

...?.

—Sí; havíem de reunir-nos un dia al Centre Republicà. Varen jugar-nos una mala passada. Pasqual autoritzà la reunió i el Conserge no permet celebrar-la al·legant que la Junta no s'havia reunit per acordar-ho.

...?.

—La fèrem igual. A proposta meua s'acordà això.

Ens ensenya un paper que diu:

Acords presos per unanimitat en reunió celebrada el 2 del corrent al Centre d'Unió Republicana pels obrers en atur forçós

Primer. Considerant que els obrers que sols treballen tres jornals no deuen imposar-se altres sacrificis que els que la seva situació suposa s'acorda dirigir-se als sindicats per a que els eximeixi de pagar la quota setmanal.

Segon. Estudiats pels presents el problema de l'atur forçós a Girona i llurs contorns i convençuts tots de què una de les causes que dificulten la solució és l'afluència contínua d'obers d'altres regions, s'acorda no admetre a ningú dels que arribin més tard d'aquesta data en la Borsa de treball que en aquest acte s'ha creat.

Tercer. Tenint en compte que a Girona no deu existir atur forçós perquè no falta treball, ni diner ni braços que són els tres elements de producció en el règim social actual i convençuts de què l'única cosa que falta és voler o saber coordinar els tres elements dits, els reunits acorden organitzar una subscripció voluntària a Girona i el seu radi, acudint a la generositat de tots els ciutadans que sèriament són aimants de l'ordre i del progrés.

Quart. Considerant que els que més obligació tenen d'ajudar els obrers en atur forçós són els obrers

Fustes Farreras

Girona

que normalment treballen, els dependents de comerç i els empleats de l'Estat que cobren sòu fixo mensual i recordant les ofertes fetes per alguns d'ells de prestar-se a ajudar-nos, s'acorda dirigir-se a tots els assalariats de Girona i el seu radi i demanar-los que abonin dos rals per setmana cada u durant el temps que sigui necessari fins que la crisi arribi al seu termini.

Quint. Quan la subscripció i cotitzacions previstos en els acords tercer i quart es portin a la pràctica, s'imprimiran uns cupons que convenientment timbrats s'entregaran en contrapartida de totes les quantitats rebudes.

S'acorda també que una Agència pública de negocis sigui la que porti els llibres de l'organització dels sense treball i els tingui sempre a la disposició de les persones que ho reclamin.

Sisè. Per facilitar l'èxit de la subscripció se sol·licitarà a alguns comerciants de cada barri que permetin subscriure el públic en ses tendes.

Setè. Per evitar la molèstia que representaria als obrers, dependents, i empleats acudir a un local determinat per cotitzar, s'acorda nomenar a cobradors convenientment i públicament autoritzats per a que recullin les quotes setmanals a domicili.

Vuitè. Encara sigui cert que l'ajuda econòmica de tots sigui necessària, això no vol dir que tingui d'acceptar-se en forma d'almoïna, per tant s'acorda: que totes les quantitats que rebin els obrers parats tenen d'ésser com pagament de jornals. S'acorda també que aquells que no compleixin com obrers concients seran privats de jornals, seran borrats de la Llista de la Borsa del Treball i no tindran més dret a ajuda de cap mena.

Novè. Els treballs que es realitzaran seran aquells que acordi la Junta de conformitat amb els representants de la Comissaria Delegada a Girona i de l'Ajuntament, amb els Enginyers d'Obres Públiques i amb el President

Saló Modern ●●●●

de Modesta Blanch (Abans Casa Cisquet)

Acreditat saló que reuneix immillorables condicions de situació i confort—Calefacció, aigua calenta i freda a totes les habitacions
Màxima higiene, comoditat i gran confort

Servei especial de restauració de nit. Resopons a preus reduïts
OBERT TOTA LA NIT

Vins i Xampanyes de les millors marques. — Licors d'alta qualitat. — Aperitius diversos

Portal de la Barca — GIRONA

de la Càmera de la propietat, i el que permetin els fondos recollits.

Desè. S'acorda enviar còpia d'aquests acords a les autoritats de la ciutat per la seva aprovació i a tota premsa per la seva publicació.

Onzè. La pròxima reunió se celebrarà en el plaç de quinze dies.

Girona, 2 de Febrer de 1932.

LA JUNTA

...?

—Totes les autoritats han trobat la cosa excel·lent. Un pla magistral. Totes, llevat Santaló. Un cas curiós vull contar-vos: Fou explicat el pla al Governador; als regidors senyors Dalmau, Escatllar, Ribes i d'altres. Tots, absolutament tots, ho trobaren magnífic i responien: «Molt bé, això està molt bé; ho consultaré a Santaló». Doncs bé; cal que sàpiga tot Girona, que Santaló no aprovà el precedent pla exposat, al·legant que l'aprovar-lo, representava un fracàs de l'Ajuntament i això dels sense feina, segons Santaló, ja està arreglat a Girona.

...?

—Què va a estar arreglat home de Déu!. Què va a estar arreglat!. Actualment hi ha a Girona, més de 500 homes en atur forçós, que representen més de 250 famílies. D'aquests 500 solament hi ha una petita minoria que no pot treballar. Això sol demostra que si les autoritats hi

tinguessin cura, el problema seria ben aviat resolt. Si el Governador hagués permès la manifestació dels sense feina, aleshores tothom hauria vist la importància i el nombre crescut de parats que actualment hi ha.

...?

—Què pensem fer?. En cas de no aprovar-nos els acords presos, aleshores ho intentarem sense l'ajut de les autoritats, acudint a l'alt esperit de ciutadania del poble de Girona. De tot es donarà compte al Govern Central de la Generalitat i al Govern Azaña, perquè estic plenament convençut, que si Girona portés a la pràctica aquest programa, donaria un exemple a totes les demés ciutats d'Espanya.

Res més ens ha dit el representant a Girona, dels obrers parats. Les autoritats tenen la paraula.

Repòrter

NARCÍS FIGUERAS I REXACH

Metge cirurgia

HORES DE CONSULTA:

Matí de 11 a 1

Tarda de 4 a 6

DISSABTES, DIUMENGES I DIES
FESTIUS de 10 a 1

RAMBLA LLIBERTAT, 26, 1.er

CASA REXACH

Tenim el gust de participar-li haver rebut les

Novetats en llana per primavera

Rambla de la Llibertat, 26

GIRONA

LA POLÍTICA FINANCIERA DE CARNER

Superació de la crisi

A Espanya, la situació poc falaguera de l'hisenda pública és deguda a dues causes molt importants: La disbaixa econòmica dels darrers anys de la monarquia i la pregona crisi industrial per què atravesava el món. Mentre els altres països fan front a les dificultats econòmiques produïdes per la minva en nombre i en capacitat d'adquisició dels mercats mundials, a Espanya es topa amb la trista herència econòmica del règim caigut.

Crisi a la indústria, crisi al comerç, els pressupostos amb un desnivellament paorós; les inquietuds socials, la por dels capitalistes que retiren capitals de la circulació... tot això ha influït perquè l'actual Govern es veïés obligat a prendre mesures radicals per tal de salvar la fallida de l'Estat.

Aquestes mesures radicals, s'han traduït en un projecte de llei, que estant acabant d'examinar i d'aprovar —amb poques esmenes— les Corts de la República.

Sabem que aquestes lleis contributives no representen pas, la satisfacció de totes les necessitats totals de l'Estat; aquestes lleis contributives no representen, ni molt menys!, el que el Govern desitjaria fer.

Entre els anhels del Govern Azaña (Carner, financierament) hi havia el propòsit, avui per avui irrealitzable, davant la manca de patriotisme de l'Espanyol, d'arribar a l'estatificació de la banca privada que al nostre país ho és en tota la seva totalitat. Amb això i amb la creació d'impostos nous, a més dels que ara s'elevaran, l'Estat hagués obtingut els efectius necessaris per oferir crèdits a les Empreses nacionals de solvència reconeguda, amenaçades per l'estat precari dels negocis; hagués pogut fer que el Banc d'Espanya rebaixés el tipus de descompte i permetre a aquesta banca de movilitzar les reserves d'or.

No n'hi ha prou en aconseguir una deflació ràpida per reclamar novament una confiança internacional perduda, cal fer que la xifra dels negocis i de les transaccions a borsa siguin elevades i que la confiança interior renaixi.

Anglaterra, Estats Units i Alema-

nya orienten la política financiera nacional envers una estatificació de la banca; han aturat la deflació i han començat una inflació monetària conscient per tal d'afavorir la circulació del diner i els bancs nacionals; el «Federal Reserve Bank» sobretot, canviant radicalment la seva política restrictiva per una política d'un liberalisme ample, concedeixen crèdits sobre actius consolidats per tal d'ajudar a la indústria.

A Espanya, el senyor Carner tenia la intenció de prendre mesures semblants a les d'Estats Units, Alemanya i Anglaterra; és a dir, volia seguir una política completament contrària a la de Wais, Ventosa i Prieto.

No ha trobat, però, en l'opinió l'apoi que esperava i ha desistit d'aquests propòsits davant l'agitació que han produït al país les primeres mesures (l'elevació d'impostos) necessaris per dur a cap aquest programa.

L'espanyol, ineducat encara, ha preferit una problemàtica presperitat seva, individual, a fer un sacrifici per tal de acabar la política financiera de partits i substituir-la per una política estatal que ens hagués beneficiat a tots.

ALEGRÍ

Indiscrecions

N'eren tres tambors...

Per la Casa Consistorial hi hagué dijous passat un cert rebombori produït per un prec que el senyor Vidal féu en la sessió municipal.

El Senyor Vidal va proposar que es demanés al governador que els veïns quines vivendes donen al riu Onyar els permetés poguer matar les rates a trets.

Un regidor que se l'escoltava va comentar la proposició del senyor Vidal de la següent manera:

—Un espectacle deliciós! A cada finestra o balcó que dongui a l'Onyar un home apostat amb un trabuc o una escopeta... Només hi mancaran «Els tres tambors».

Ram, ram, rataplam!!

Pollos fruta

Mosaltres creïem que ja s'havien acabat aquells animals estranys, que

es donaven vergonya d'ésser catalans, que parlar en castellà, era per ells la quinta essència de l'snobisme i que parlant-lo sovint s'aristocratitzaven.

Però un cas que oïrem a la Rambla fa pocs dies ens ha demostrat que malhauradament encara existeixen renegats.

Es passejaven per sota les voltes, (puix plovia) dos o tres joves importats de Castella; en direcció contrària s'apropava un indigena local que fent un bram molt «chic» els saludà.

—Pero, ¡! ¿Que llevas en el sombrero? ¿Desde cuando usas esos lamparones?— li pregunta un de la colla al ludint una grossa taca al barret.

L'indigena respongué tot satisfet.

—Oh! No es nada, es una gota de agua que me se ha caído al pai por debajo de un degotero.

Autèntic!

Sr. Quintana de Leon!

Dissabte passat publicàvem una «Bolva» en la que deïem que «només per curiositat voldríem saber si certs diputats per Girona eren a la sessió de Corts del dijous 25 de Febrer. Entre els diputats que anomenàvem s'hi trobava el Sr. Quintana.

Però resulta que «Don Alberto» hi era!... Si fins i tot aquell dia va intervenir tres o quatre vegades en el debat!

Fent honor a la veritat rectificuem la nostra «Bolva» hi ho fem constar així per satisfacció del Sr. Quintana.

ANIS L'ALIGA

LICOR DRINKGOD

Fill de

Nicolau Regàs

Una acció - títol de "Reflex", quan costa? Deu pessetes. Què val?... Val tota l'obra de sanejament polític que cal dur a cap a la nostra ciutat.

SESSIO DE L'AJUNTAMENT

Una altra sessió poc interessant i curta.—Quinze cèntims per rata morta!—Del «tiro de pi-chón» a la cacera de rates amb trabuc.—Condol per la mort de Mn. Collell.—La barra dels tractants de bestiar.—El Sr. Tordera vetlla pels interessos de Girona i recorda el compromís de fer una plaça-mercat.—Els Cementiris.

Presideix el senyor Palol.

Assisteixen els regidors següents: Bonmatí, Tomàs, Dalmau, Vidal, Busquets (Ll.), Escatllar, Rahola, Colomer, Ribes, Vinardell i Tordera.

S'aprova l'acta de la sessió anterior després d'una «superba» lectura feta pel Sr. Vinyes.

En el despatx oficial hi ha poques coses d'interès; entre elles hi veiem una comunicació sobre revisió i classificació d'interventors de fons de les províncies i municipis.

—Una comunicació de l'Alcaldia de Càdiz demanant al nostre Ajuntament que faci pressió prop dels diputats a Corts per aquesta «província» per a que es dongui una solució ràpida als acords presos en el darrer congrés de ciutats de més de cinquanta mil habitants i que es demani la supressió del 20 per 100 de propis limitant-los a les propietats rústegues.

—Una petició de l'Associació d'empleats de Banca; demana el saló de conferències de la biblioteca municipal per a que n'hi dongui una el president de l'Associació Sr. Ruiz. (Es concedeix)

—Una instància (o petició) del senyor Lluís Estrada en nom d'«Anuncis Reclam». Aquesta empresa que vol anunciar als graons dels ponts de les Peixeteries i de Sant Agustí. Diuen que les 1620 pessetes que els demana l'Ajuntament en concepte d'impostos més les 2760 a què ascendeixen les demés despeses d'instal·lació (planxa, pintura, col·locació etc.) sumen 4380 pessetes preu que, segons el Sr. Lluís Estrada, és excessiu. Demana se li rebaixi l'arbitri

a 600 pessetes anyals entenent que aquesta comunicació suposa la renúncia d'«Anuncis Reclam» en el cas de què no se'ls pugui concedir mitjantçant el tipus de concert senyalat.

(Passa a la Comissió)

—Es llegeixen peticions de pensions d'orfes d'empleats municipals.

—El propietari del cotxe «Ford» «Ge-4740 demana autorització per dedicar-se a la indústria del taxi.

ORDRE DEL DIA

El Sr. CEREZO.—Protesta contra el costum d'alguns regidors de fer quedar dictàmens damunt la taula.

—Dictamen sobre extermi de rates en moció del Sr. Ribes. Es disposa que l'Ajuntament abonarà a cada veí de Girona quinze cèntims per rata que s'hagi mort.

(Aquesta solució provoca la hilaritat del públic i de molts regidors. Se senten veus que diuen que ja està solucionat el problema dels sense-feina).

—Un altre, concedint permís sol·licitat pels autòmibus de Girona per ampliació de línies.

S'aprova el dictamen sobre provisió de places d'aprenent a l'escorxador i del que vàrem donar compte la setmana passada.

PRECS I PREGUNTES

El Sr. VIDAL.—Ha demanat la paraula per dos conceptes. Primer, perquè es demani al governador que es permeti als veïns que viuen a les cases que donen al riu Onyar la manjança amb escopetes d'aire comprimit. (Res; el «Tiro del Palomo») Segon, perquè l'Ajuntament nomeni una brigada per fer retirar el fang dels carrers.

Vendes, Gasses i Cotons a preus de fàbrica els trobarà a l'

Institut d'Ortopèdia

Ciudadans, 4

GIRONA

El Sr. TOMAS.—Demana que l'Ajuntament faci present el seu condol a la família de Mossèn Collell.

El Sr. DALMAU.—Indica que podria enviar-se al Dr. Serra Hunter, rector de la Universitat de Barcelona i cunyat del poeta Mn. Collell.

El Sr. TOMAS.—Demana que es tingui en compte l'estat d'alguns carrers quins afermats ja comencen a descalçar-se.

El Sr. BONMATI.—Parla de la barra que hi al costat de la caserna d'Artilleria i que serveix per lligar-hi el bestiar. Diu que hi havien tractants de bestiar que tenien un lloc fixe cada dissabte i que se'ls reconeixia aquests lloc mitjançant l'augment d'un tant per cent en l'arbitri ordinari. Fa uns dies que hi ha empleat municipal que no respecte aquest dret i això provoca, a més de queixes, que es deixi de cobrar un suplement d'arbitri. Acaba demanant a l'Alcaldia que se'n cuidi.

El Sr. TORDERA.—Demana la paraula per tractar de la qüestió de la plaça mercat. Diu que els que són avui regidors, tenen un compromís amb Girona, compromís que els obliga a preocupar-se de l'afer de la plaça mercat de la ciutat. El fet de que al venir a l'Ajuntament demanessin

LA CAMPANA

CALÇATS MALARET - Girona

Tintoreria **“Els Mil Colors”** d'ANTONI GÜELL

LA MÉS RAPIDA EN L'ENTREGA DELS ENCARRECS ENCOMANATS

CASA CENTRAL: Rambla Llibertat, 3

GIRONA

Malaret, calçats Girona

les responsabilitats en què, en aquest afer, haguessin caigut els homes de la dictadura no vol dir que no vulguin la plaça. «Nosaltres, diu, volem plaça mercat». Demana que ara que la cessió dels baluards és un fet, la comissió de Foment estudiï l'afer i es compleixi el compromís contret amb la ciutat de Girona.

(Molt bé)

El Sr. ESCATLLAR. S'adhereix a les manifestacions del Sr. Tordera.

El Sr. PASQUAL.—Torna a portar a escena allò dels cementiris. La comissió de governació atenent que es tractava d'un problema material i espiritual d'interès per la ciutat, davant una proposta del Sr. Cerezo i de la comunicació de l'Ajuntament de Sant Daniel, va decidir demanar consell al Sr. Albert de Quintana qui va contestar amb una carta (La llegeix. Els nostres lectors la trobaran a la plana 3 d'aquest número). Proposa que el Sr. Quintana amplii la consulta en forma de dictamen.

El Sr. BONMATI.—Fa certes observacions treient valor legal a la consulta.

El S. CEREZO.—Prega a la comissió de Foment dongui una relació de la situació de les obres en curs ja que cal saber si té de fer-se la transferència de crèdit que es necessita.

Com que cap regidor té res més per dir, el Sr. Palol aixeca la sessió a les vuit.

Braguers, Faixes ventrals i Suspensoris a l'

Institut d'Ortopèdia

Ciudadans, 4

GIRONA

El Centre d'Unió Republicana s'ha adherit a l'Esquerra

En una reunió celebrada fa poc, a una pregunta-indicació-convit del Senyor Santaló, els membres directius del Centre d'Unió Republicana, començant pel Sr. Rahola i acabant per D. Laureà Dalmau, acordaren no enviar representant a la conferència d'esquerreres i declararen no estar conformes amb l'actuació de l'Esquerra Republicana de Catalunya. Santaló passant per damunt de l'acord pres i prescindint en absolut de la voluntat dels reunits, adherí el Centre d'Unió Republicana i el Partit Federal Nacionalista Republicà de les comarques gironines, a la política del partit de Macià.

«Reflex» convida a què els homes que ostentan càrrecs polítics assolits per elecció popular, es defineixin públicament, es a dir, declarin a quin partit pertanyen ideològicament.

Si «Reflex» no tingués prou autoritat per a obligar a la contestació, els homes públics han de tenir present que amb posicions clares i diàfanes és com deuen presentar-se en tots moments al poble.

En la confiança de no veure's desatés, REFLEX pregunta a

- Miquel Santaló
- Albert de Quintana
- Laureà Dalmau
- Pere Cerezo
- Pompeu Pasqual
- Llorenç Busquets
- Dari Rahola
- Joaquim Tordera
- José Escatllar
- Josep M.ª Dalmau

Marian Julià
Josep Vidal
Ramon Varderi

PRIMER: US SOLIDARITZEU AMB L'ADHESIO DEL Centre d'Unió Republicana i del Partit Federal Nacionalista a L'ESQUERRA DE CATALUNYA?

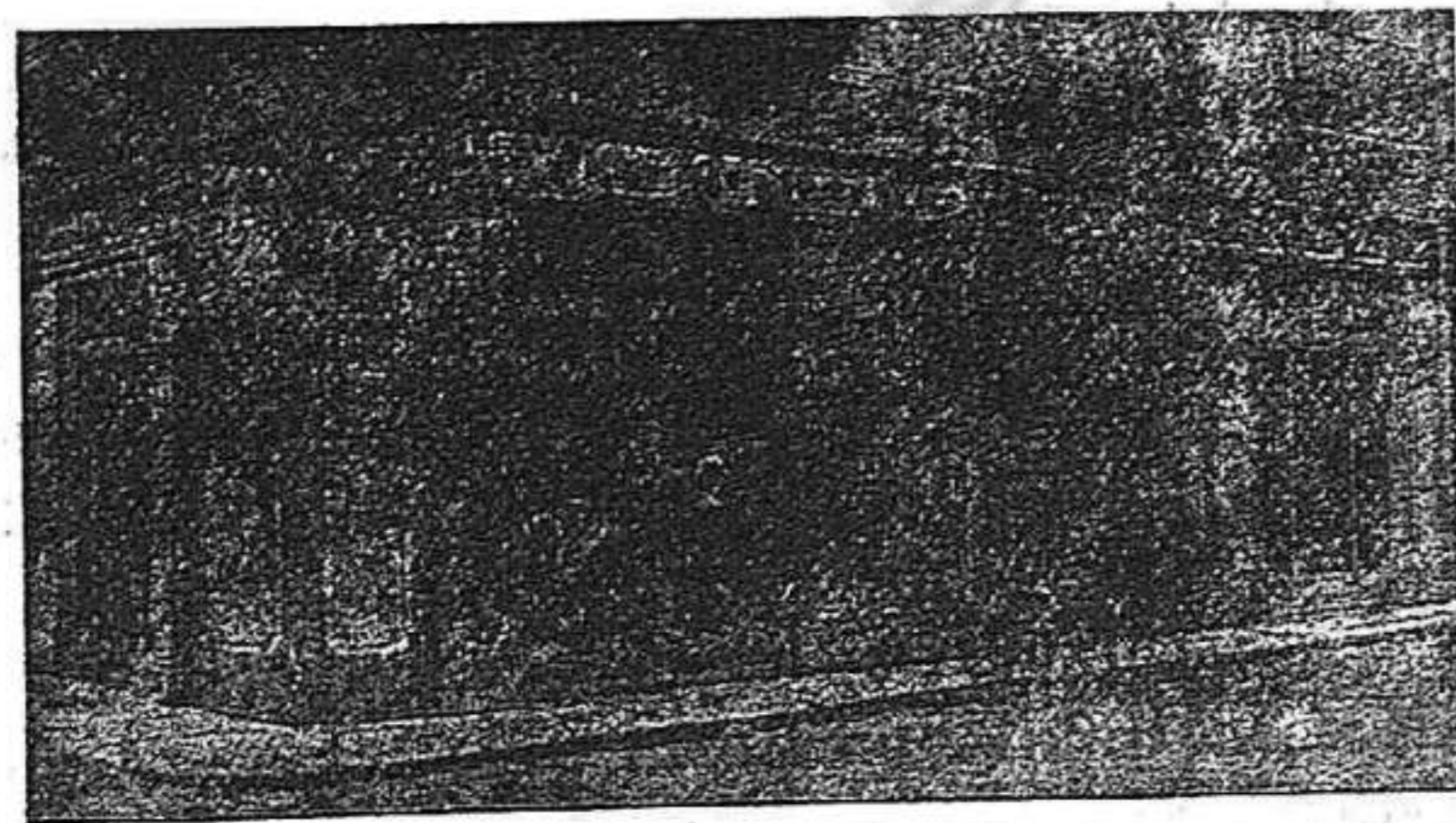
SEGON: QUE OPINEU DE L'ACTUACIO DE L'ESQUERRA DE CATALUNYA?

Avui queden enviades als esmentats Senyors unes lletres en les quals se'ls prega la contestació de les precedents preguntes. En l'edició de la setmana entrant i en lloc preferent, reproduïrem les contestacions rebudes.

Els nostres llegidors trobaran a mancar els noms d'altres autoritats polítiques. Les que resten, ja estan definides. Unes pertanyen a la Lliga, altres al Partit Catalanista Republicà, altres independents i altres es diuen solament catòlics.

No més restaven sense definir-se, els senyors preguntats. Enemics com són de confusionismes sabrem, d'ara endavant, la posició política dels nostres homes.

Adquiriu accions i títols de "REFLEX"! Són diners ben esmerçats

Les persones de bon gust es serveixen de la

Fotografia "LUX"

per casaments, grups de família, Comunions i per tot el que es necessiti

PLAÇA DEL OLI, NÚM. 1

Secció especial per aficionats. — Entrega ràpida. — Treball perfecte

PREUS INCOMPATIBLES

INSTRUCCIONS GRATUITES ALS BONS CLIENTS

Exija Ud siempre la **Legia Conejo**

sin destapar, con su correspondiente cápsula y precinto

ref. PI.

BOLVES

El Parlament ha perdut l'empresari que solia organitzar unes sarsueles titolades: «L'alegria de la República» «Las alegres pajarillas». L'home s'ha retirat de la política.

I aquella substància gris?

* * *

Voldríem saber qui és aquella personalitat de Girona que és maçó.

Un senyor ha parlat d'un «anciano Santaló»... i el Santaló que nosaltres coneixem, vaja!... no és pas tan «anciano» com això; fins i tot és jove i «guapo».

* * *

No podem dir com està de salut el senyor Vila Martínez, bisbe de Girona. Fa cert temps que no en sabem res.

No podria el Sr. Vila Martínez, el bisbe que considerarà incompatibles el catolicisme i la República, anar-se'n a la terra del cacahuet?

No se n'ha adonat que a Girona hi fa nosa?

No sap que no el volem a Girona? Perquè suposem que li ho diem prou clar....

* * *

Si és cert que Santaló es va adherir al congrés d'Esquerres a Barcelona sense l'autorització dels homes de la conjunció política gironina, nosaltres estarem en front d'aquest acte poc liberal de l'alcalde de Girona.

* * *

Els nostres informadors-redactors municipals ens preconitzen una propera crisi municipal. Santaló té que deixar la vara. Hi ha un temporal dins el sí de la majoria consistorial que ni Santaló ni els seus amics poden defugir; El P. C. R. no està d'acord amb la política del C. U. R. i aquest desacord portarà inevitablement la crisi a la presidència de l'ajuntament.

El canvi d'alcalde és imminent i malgrat el que es digui, els dies confirmaran els nostres vaticinis.

* * *

Regalarem un passi per veure passar gratuïtament el senyor Pau Pérez pel carrer, al lector que endevini qui serà el successor del senyor Santaló: Rahola, Tordera, Pasqual, Cerezo?

Nosaltres diem que serà en Miquel de Paloll

* * *

Aquesta setmana ha circulat per la ciutat un manifest bilingüe amb el títol de «CIVICA FEMENINA».

No acata altres autoritats que les normes de l'Església Catòlica i les Pontificies. Defensa la religió i les seves manifestacions públiques i la propietat segons Lleó XIII i Pius XI. És enemiga del divorci i proclama la ne-

CAMP D'ESPORTS DE VISTA ALEGRE

DEMA DIUMENGE

A les 11'30 del matí:

Festival esportiu: **CLUB FEMENÍ D'ESPORTS** - Basket, Salts Curses, Llençaments

A les 3 de la tarda:

Gran partit de futbol corresponent a la primera volta del torneig de clubs

BADALONA, F. C. - GIRONA, F. C.

PRIMERS EQUIPS COMPLERTS—ARBITRE COL·LEGIAT

cessitat de l'ensenyança confessional.

Tot el seu ideari consisteix en un programa contra el Govern i contra la República.

Si nosaltres fóssim autoritats ja hauríem deportat a Bata a les dames signants del document.

* * *

El Doctor Pasqual cercava firmes, dies enrera, per a protestar de les deportacions a Bata.

Santaló enviava, després del debat de les deportacions, un comentat telegrama i més tard deia que ell l'envià al Govern però que s'oposava a les deportacions (No us roda el cap).

El nostre gran amic Dari Rahola amb sanguinària flema deia: «és un escarment model».

Cap d'ells pensa igual i cosa rara, tets tres són regidors del Centre d'Unió Republicana.

* * *

Respecte al telegrama signat per Santaló-Quintana en el qual es comunicava a Besteiro el seu vot de confiança al Govern promogut en el debat de les famoses deportacions a Bata, sabem de bona tinta que VI-BRACIO, al publicar-lo, ferí la «sensibilitat» del nostre alcalde turista i que aquest engegà una escandeleria molt forta a Rahola per haver-lo publicat a «EL AUTONOMISTA».

Després aparegueren en el diari bilingüe notes aclaratòries i divagacions de la redacció.

Semos o no semos?

Esports

Una nova competició

El Girona F. C. desitja de volguer obsequiar als seus admiradors, ha organitzat una tournée esportiva, en la que es disputarà una copa.

Per a tal, té contractats els equips de primera categoria, Badalona, Júpiter i Martinenc.

Les despeses per a sufragar el

trasllat dels equips corresponents anirà a càrrec del Girona F. C. les quals traspasaràn la xifra de 1500 pessetes.

El calendari de la nova competició ha quedat format com segueix:

PRIMERA VOLTA

Dia 6 de Març a les 3.35

Girona-Badalona

Júpiter-Martinenc

Dia 13 de Març a les 3.40

Martinenc-Girona

Badalona-Júpiter

Dia 19 de Març a les 3.45

Júpiter-Girona

Martinenc-Badalona

SEGONA VOLTA

Dia 20 de Març a les 3.55

Badalona-Girona

Martinenc-Júpiter

Dia 27 de Març a les 4

Girona-Martinenc

Júpiter-Badalona

Dia 3 d'Abril a les 4.05

Girona-Júpiter

Badalona-Martinenc

Pel dilluns de Pasqua visitarà la nostra ciutat l'equip tantes vegades campió d'Espanya i actualment dins la primera divisió de Lliga, la Unió d'Irún.

BIMBA

CINEMES

Teatre Albèniz

Hem vist en aquest cinema un bell programa. La pel·lícula, divertidíssima qu'interpreten George Sidney (Cohen) i Charles Murray (Kelly) està plena de situacions còmiques. Es titula «Forasteros en Escocia». Aquesta parella d'actors ens varen, però, agradar més en «Forasteros en Atlantic City».

El plat fort del programa és «Resurrecció», segona adaptació cinematogràfica de l'obra mestre de Tolstoi. Després de Dolores del Rio i Rod la

Teatre Albèniz

Magnífic programa totalment
SONOR
per dissabte, 5 i diumenge, 6

La parella "Cohen" i "Kelly" vos divertiran amb l'entretenguda comèdia
Forasteros en Escòcia

Lupita Vélez i Lluís Alonso, dirigits per Edwin Carewe, interpreten la cèlebre obra de Lleó Tolstoi

RESURRECCION

Noticieri Paramount - Dibuixos animats
LOCAL AMB CALEFACCIÓ

Rocque, ens han vingut Lupe Vélez i Lluís Alonso amb el mateix film.

No mentiríem si diguessim que s'han aprofitat molts decorats de la primera pel·lícula.

Lupe Vélez dóna més realisme que la Dolores del Rio al paper de Katursha; la sola escena del judici és prou per acreditar una actriu. En canvi Lluís Alonso no ha conseguit fer-nos oblidar l'admirable Dmitri qu'interpreta Rod la Rocque.

Tot lo demés excel·lent.

VERITAS

* * *

Coliseu Imperial

Comença la sessió amb la còmica, que no és ni carn ni peix. No val la pena comentar-la.

Emigrante! Això ja és altre cosa. Un bon argument, ben treballat i amb un desenllaç final molt real. Els personatges tenen un caràcter ben definit i constant durant tota l'obra. Cal remarcar les fortes contrarietats d'aquell home optimista que tant bé suporta una condemna injusta, la seva bona fe i aquella resignació humana i natural.

Esther Ralston i Lawrence Tibbet ens deleiten en la producció «El Hijo Pródigo». La primera, amb la seva bellesa i gràcies especials i el segon amb el seu art inimitable, cantant admirablement i en moments molt encertats, cosa que en altres pel·lícules d'aquesta mena es fa en qualsevol moment inoportú. La trama de la pel·lícula no desmereix dels seus protagonistes; és distreta constantment i es troba una comicitat en les ironies

del «vago» que disposen a la franca hilaritat.

La concurrència per cert numerosa va sortir satisfeta de la funció d'aquest Cinema.

JOF

Coliseu Imperial

AVUI I DEMÀ

Las luces del Broadway

per Doroty Revier i Matt Moore

Esclavas de la Moda

film parlat en espanyol per Carme Larrabeiti, Enriqueta Soler, Blanca de Castejon i Fèlix de Pomés

La sonora de dibuixos animats

Mickey y el Gorila

i l'interessantíssim

NOTICIARIO FOX

Gran-Via

«La Carta» es una pel·lícula parlada en espanyol i interpretada per artistes de vàlua que malgrat ésser l'argument fluix salvan en certs moments aquest film per molts conceptes dolent i desprovist d'interés.

Carmen Larrabeiti que té al seu càrrec el paper principal, es sens dubte la que treu el regust de cosa insubstancial —que es tota la pel·lícula— i incomprendible.

Es revela la seva gran classe d'artista dramàtica. Identificada desde el primer moment amb el difícil paper de dona romàntica, i sentimental que no es compresa pel seu marit que encara que bó es rústec i materialista.

El clima enervant dels països càlits, destructors d'organismes i sentiments dels blancs, ataca amb força a una dona fràgil, fent d'una ànima noble, un monstre que en uns moments de gelosia i despit, lleva la vida al ésser que estima per sobre de tot.

«La Carta» com a realització té molts defectes però el més important de tots al meu juí es sens dubte, la manca de realitat escènica; l'abundor de bambalines donen una sensació molt pobre de l'Extrem Orient.

No hi ha prou amb fer passar dos o tres *coolis* i tocar una guitarra hawaiana per transportar-nos per uns moments al Orient misteriós amb les seves ciutats de contes d'aventures: Singaopore.

Cinema "Gran-Via"

Aparell sonor "Radio-Junior"
AVUI I DEMÀ

LA CARTA

pel·lícula parlada en castellà per
CARME LARRABEITI

Completen el programa

Noches de cabaret

preciosa comèdia dramàtica

FASTASMAS

dibuixos sonors i

Noticieri Fox-sonor

La sincronització bona i la música encara que monòtona molt ben adaptada.

«Noches de cabaret» una comèdia alemanya molt per passar una estona divertida.

La de dibuixos: «Fantasmas», senzillament estupenda.

Ego

L'espectador voldria...

Escolteu, Enriqueta Torres...

Com és que en les nou representacions que heu donat al Teatre Municipal, ens heu servit «La Malquerida» i encara no ens heu desgremat amb «Misteri de Dolor»?

Ens doneu Teatre d'Infants. Us ho agraïm. On és «La baldufa d'Or» d'Ignasi Iglésies? Serem tan sortosos de veure-la rodar nosaltres?

Oi que sereu tan amable de donar-nos «Hores d'amor i de tristesa», «Fidelitat», «La llar apagada», «Mar i Cel», «La sorpresa d'Eva», «Seny i Amor», «El pintor de Miracles», «Els apatxes de frac», «Carn de dona», «La borda», «La presonera», «Espec-tros», «El pecado de mamá», «Magda», «La hermita, la fuente y el río», «Casa de muñeca» i moltes altres que ja coneixeu i no recordem, i us oblidareu de Màntua i Roure i de tots els autors dolents?

A. S. D.

Comerciants!
protegiu REFLEX

CASA DE MENJARS I BEGUDES

A C A N R I G A U

Berenars econòmics.—Cafès i licors de totes classes

Carrer de la Cort-Real, 4

GIRONA

**Xafarderies
Polítiques**

ES DIU:

...que el Centre d'Unió Republicana i el Partit Federal Nacionalista de les comarques gironines, s'han adherit a l'Esquerra de Catalunya.

* * *

...que l'únic autor del fet, és Miquel Santaló.

* * *

...que aquest fent gala, una vegada més, del seu alt esperit liberal i democràtic, adherí el Centre i el Partit a les Esquerreres, passant per damunt d'uns acords presos en reunió extraordinària.

* * *

...que ens agradaria saber què hi diuen a això homes com Laureà Dalmau i Josep M.ª Dalmau.

* * *

...que en vista els aconteixements polítics d'aquests dies, segurament, veurem coses noves a la sessió municipal de la setmana entrant.

* * *

...que els homes que integren el «Partit Catalanista Republicà» a la ciutat de Girona, trencaran l'aliança que sostenien amb la gent del Carrer

del Carme, després de saber que, els fins ara companys seus, han passat, oficialment, a les files de Macià.

* * *

...que Santaló no sap on navega, per no entendre la rosa dels vents de la política.

* * *

...que no trigarem molt a constatar el fracàs rotund i contundent de Santaló, en qüestions polítiques.

* * *

...que àdhuc i tot, al casal del carrer del Carme, li giraran l'esquena.

* * *

...que això, més que a res més, ho deurà a les seves arbitràries resolucions.

* * *

**Una pregunta a Camps i
Arboix**

Oficialment es sap que el Centre d'Unió Republicana, s'ha adherit a l'Esquerra de Catalunya.

Senyor Camps i Arboix: Després d'aquest acord, creieu encertat que el Partit Catalanista Republicà a Girona, vagi unit amb la gent d'aquella casa?

Us preguem, amic Camps, que quan contesteu, no ens vingueu amb l'excusa de l'Estatut i la seva aprovació.

Correu

Armand Dalmau i Sala.—No posem la «Bolva» referent a certa publicació gironina per delicadesa. En quant a l'article «De les coses que passen» hem tingut de suprimir coses que no haguéssim esborrat de conèixer el vostre nom veritable. Va en aquest número.

«Reflexet».—Vàrem dir «jabali» al Sr. Tordera en to de broma i mai li direm el que vós poseu en l'article que envieu i que ha anat al cove.

«X».—«X», no? Doncs miri: X. Y. i Z. Està content?

«Tocino».—No és cert el que els tocinaires han pagat certa «prima» a cert regidor. Us ho diem perquè sabem que només hi ha pel mig un assumpte de «seguros» que a la primera ocasió ho llençarem al públic amb proves irrefutables que tenim en poder nostre.

H. B. B.—Dediqueu-vos a criar carquinyolis amb «termosifón». Hi guanyareu diners.

«Viloví».—D'on ho heu tret això de «Madrid, Rhoma, Varberia i correu orjent»? Teniu de posar Madrid, Roma, Barberia i correu urgent. Ah! ...I no fer més el préssec!!!

Jalamají-jalamajá. — Perdoneu no haguéssim contestat abans. Podeu enviar els vostres ressons que publicarem com a «Bolves».

BAR «ELDORADO»

DE

CARLES MOLLEVÍ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs—Mariscos de totes classes—Licors—Vins

Local amb calefacció
CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2-Tel. 373

GIRONA

Comerciant: REFLEX demana el teu apoi material. Perquè no l'ajudes en la seva obra de depuració ciutadana?

Llegeix l'editorial!

EXPRÉS BAR

(LOCAL MUNTAT AMB TOT EL CONFORT MODERN)

SERVEI A LA CARTA - OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA DE LA LLIBERTAT

GIRONA

El lector diu...

Acords Municipals

A la sessió que celebrà l'Ajuntament la setmana passada, vàrem veure com la majoria, diem la majoria, perquè ella és la que fa i desfà a la casa gran, votà 50 pessetes amb destí al monument dedicat als herois Galán i Garcia Hernández, que s'alçarà a Jaca, a fi perpetuar la memòria d'aquells vertaders revolucionaris assassinats vilment pel nefast Borbó amb complicitat de Berenguer l'heroi d'Annual.

Es votaren també 50 pessetes amb destí a la subscripció oberta en favor de les víctimes d'Arnedo.

Nosaltres trobàrem encertades dites subvencions, encara que petites. Però ens en conformàvem, tenint en compte el precari estat en que es troba l'erari municipal, degut indubtablement, a la funesta administració dels ajuntaments de la dictadura i que els gironins, per dissort, en sofriran les conseqüències per un llarg període de temps.

Però, quin va ésser el nostre astorament, al veure com s'aprovaven també 200 pessetes per subvencionar la festa dels estudiants!

Nosaltres que ens conformàvem amb les miserables 50 pessetes per les víctimes d'Arnedo, creguts que la caixa comunal no permetia despendre d'una quantitat més superior!

Però, trista realitat! A la caixa comunal no hi ha cabals per socórrer a uns ciutadans que foren atropellats per la força pública, la qual es divertí amb la més esgarrifosa crueltat, no igualada fins aquell dia pel jòh sarcasme! Benemérito Instituto.

Però si; hi ha cabals per celebrar festes i fer divertir al poble. Naturalment, mentre el poble es diverteix i dansa, no pensa amb la misèria que regne a la Península Ibèrica. La qüestió està en desviar a la massa proletària de la seva vertadera ruta.

No creuen els regidors de la majoria que estarien més ben esmerçades aquestes 200 pessetes per les víctimes d'Arnedo?

Una altra solució encara:

Si les matemàtiques no fallen, 200 pessetes serien el sou d'un obrer per 25 dies, 25 dies de fam que es treurien de tota una família obrera. Es més humà treure la gana a un número, per reduït que sigui, que no fer-ne divertir a un milé.

¿No estarien més ben empleades dites pessetes amb una d'aquestes dues fórmules?

Nosaltres, francament, creiem que sí.

S. PERET

* * *

De les coses que passen

El dia 26 del mes passat, devien ésser les deu del vespre quant s'oï una detonació en el carrer de Figuerola a causa d'una bomba que feu explosió i que unes mans criminals havien col·locat en els tallers Sarasa.

Aquest és el fet; la notícia corria de boca en boca per tot Girona. Uns la comentaven amb alegria, altres amb indignació, altres amb espant i els més iddiferència.

A causa d'aquest fet hi ha un detingut, deixant a part tots els prejudicis, no n'hi ha prou amb que un individu sigui d'aquest o d'aquell color per a detenir-lo a la menor alteració d'ordre. Creiem, gairebé ho assegurariem, que ni l'individu detingut ni ningú de Girona és l'autor de semblant salvatjada.

No és la nostra intenció, defensar ningú. Les nostres paraules no volen ésser un plany més sinó una acusació. Una acusació contra el despotisme de molts industrials que sovint provoquen casos semblants a aquests que tots censurem, i una acusació per la covardia d'aquests obrers que abandonen un seu company' equivocat o no, que essent sol, presenta un magnífic blanc a l'enemic comú que hem donat en anomenar reacció.

El dilluns, dia 22, a Girona com en molts altres punts s'intentà una vaga per a protestar de la marxa del «Buenos Aires» que si bé portava uns quants indesitjables que tots coneixem, també en el seu sí hi anaven un

grapat d'innocents que amb aquesta vaga s'intentava salvar.

Resultat: La vaga fracassà. Ho celebrem. Mai ens ha plagut el triomf de la força i estem convençuts que el que té raó en té prou amb la raó mateixa.

Els obrers, doncs tornaren als tallers. Sarasa, Omedes i alguns altres acomiadaren als que per les seves idees més o menys avançades els convenia, engruixint així els sense feina.

Dies després esclatà una bomba als tallers Sarasa; On és la mà criminals? preguntaven. Qui és el culpable? preguntem.

Cal meditar molt... i, encara, potser errarem.

ARMAND DALMAU I SALA

Calçats Malaret Girona

Denunciem...

Senyors del municipi: No es pot tenir més cura en la regulació del trànsit pel carrer del Progrés. La nostra vida hi perilla!

* * *

Rebem el següent comunicat:

«Denunciem al Sr. Alcalde i al consistori en general, l'estat lamentabilíssim en què es troben certs carrers de la zona d'aixampli de la Mercè, on hi han instal·lades ja vàries indústries, en les quals hi treballen un bon nombre d'obers, doncs en dies de pluja com aquests darrers, es fa gairebé impossible el trànsit per ells.

Per altra part, cal tenir en compte, que aquells carrers presenten ja un aspecte gairebé complert en quant a llur liniació, i això, sens oblidar també la relació directa que tenen per llur tràfec rodat i de circumval·lació amb les carreteres de França i de Sant Feliu de Guixols.

Pel bon nom de Girona, adrecem aquest prec al consistori per tal de què urbanitzi, quant abans, els carrers de dita zona que estiguin en condicions de edificació immediata»

Rebosteria PRATDESAVA-Plaça de la República, 9

FENT HONOR A LA VERITAT

MAÇONS!!!

La meva *cartilla* militar en té de bones, al peu d'aquella plana, amb tipus d'impremta es llegeix clarament VALOR i a continuació escrit amb una caligrafia minúscula i abigarrada SE LE SUPONE.

* * *
I bé! anem a lo nostre.

Dies enrera, ja entrada la nit, una porta de cristall s'obria en aquella plaça ampla, esmerilada, plena de llum... i un home amb barba ben cuidada, trajo fosc, coll blanc, maneres afables, ens aconduïa fins una cambra amb un sol llum, la claror del qual quèia de ple sobre un volum col·locat damunt una tauleta.

Una gran butaca de cuir avinagrada, tota repiquetejada de tatxes daurades ens era oferta, i se'ns feïa a les mans el llibre de damunt la tauleta.

Vàrem fullejar-lo sense però deixar de mirar de què d'ull aquell personatge, que de tant en quant apuntava una rialleta malèfica; fins aquell moment no ens havíem adonat de què la seva barba era terriblement punxaguda i de què el seu rostre encomanava un neguiteix llepissós.

A la fi, va descloure els *belfs*:

—Tal com ja han fet determinats òrgans de premsa, de la *nostra* premsa, REFLEX ha de comentar desfavorablement aquest *llibrot* que ens ataca.

Va obrir un calaix, va treure'n un paper amb el que va embolicar aquell llibrot? (?), i al treure'l va deixar al descobert uns magnífics bitllets de banc, que feïen joc amb una elegant i llustrosa «parabèl·lum».

Aquell volum era, ni més ni menys que el llibre *sublim* de Mossèn Joan Tusquets «ORIGENES DE LA REVOLUCION»

Després d'unes rialletes afectuoses d'aquell personatge de barba punxaguda, impecablement vestit, vàrem encaixar davant la porta de cristall i novament la plaça ampla, esmerilada, plena de llum, va acollir-nos amb el volum sota el braç.

Aquell llibre no ha estat obert, afegeixo no ha arribat a casa, s'ha llençat ans d'arribar-hi, entre els seus fulls hi podia haver quelcom de malestruc; aquell personatge barbut tenia tot un aspecte satànic.

Avui em sap greu haver-lo llençat!

He llegit en la «Rambla» de di lluns passat, aquells *fasts* que d'aquets *preciós* llibre ens serveix Granier-Barrera.

He tret la conseqüència que es tracta d'un document interessantíssim, ASSENYAT, bo de forma i precís de llenguatge, acurat, el millor llibre indubtablement aportat a la Història de la Revolució espanyola.

Petites mostres de les grans veritats que aquest llibre conté.

«Para llevar adelante el grandioso plan esbozado en los protocolos, mobilizó el Judaísmo sus aliados: La Masonería y las Internacionales».

«La suerte estaba echada y en el plan de combate figuraba también, como un capítulo importante, organizar a base de la Masonería, la revolución española».

«Algunos subordinados del Marqués de Estella extremaron la tolerancia con los masones. Por ejemplo el General Barrera...»

«Les Cahiers de l'Ordre» acusan, con harta claridad, al Sr. Quiñones de León».

«Trátase de un lógia-tipo; analizándola encontraríamos todos los hilos de la revolución. No falta en ella ni el rico judío de la América española, de cuyo bolsillo provino una parte del dinero revolucionario,.... ni los escritores que engendraron la semilla, ni los viajeros y actores que la esparcieron, ni los carrileros que facilitaron las comunicaciones, ni los estudiantes de medicina que se lanzaron a la calle, ni los militares como Fermín Galán que se insubordinaron, etc. etc.»

«Porqué yo soy, amigo lector, un coleccionista de ...revoluciones».

«Entramos ya en el período revolucionario. Se están derrochando millones. De donde salió tanto dinero? Mi amigo el Sr. Fouquet, verdadera autoridad en la materia, me dice: No lo dude Vd. Vinieron de Rusia, pasaron por los judíos americanos y fueron distribuidos por las logias españolas».

«No se labran las estatuas con paños calientes sino con ásperos buriles».

«Afilióse Maciá, en 1926, a las huestes triangulares franceses, y con él, Ventura Gassol, Ramis, Fontbernat, Bordes, Carner R. etc... todos presupuestos, si mal no recuerdo, por Onoffrof, quien por cierto, actuó frecuentemente en los teatros catalanes y españoles, mientras se incubaba la revolución».

«Maciá debe mucho a los soviets y a los masones en el campo político; pero les debe muchísimo más en el terreno intelectual. Porque todos los discursos del abuelo, con sus clásicas invocaciones a la escuela única y al pacifismo socialista y con sus patéticas sinceridades obreristas, con un eco lejano y obtuvo del «Manual del Aprendiz» de Tolstoi y Lenin, quizás no leídos, pero ciertamente adivinados a través de la realización soviética».

«Para educar a las multitudes, el Señor Companys funda «La Humanitat». Su título indica ya las concomitancias con l'Humanité el periódico francés anarquizante, fundado por 12 judíos masones».

Etc... etc... etc...

Vos direu amable lector si aquest document sortit a la llum en aquests darrers temps de nuvolositat i partidisme, amb dades fidedignes i certíssimes, pacientment recopilades, no ha estat cisellat per un talent preclar i claríssim, com tan solament pot ésser-ho al d'aquest colós que se diu Mossèn Tusquets.

Ara ja hem fet el nostre comentari sobre aquesta obra única i incomparable...

Si fos cas que la elegant i llustrosa «parabèl·lum» parlés, no busquis els causants de la *conversa* en altre lloc que dintre aquesta secta masònica que al igual que Mossèn Tusquets, creiem és la causa de totes les desgràcies que travessem.

* * *

Evidenment doncs!

La meva *cartilla* militar en té de bones, al peu d'aquella plana, amb tipus d'impremta, es llegeix clarament VALOR i a continuació escrit amb una caligrafia minúscula i abigarrada SE LE SUPONE.

CRISPES

Tallers Gràfics de Salomó Marquès - Girona